

Bratstvo u ime Allaha

Hatib: Šejh Usama ibn Abdullah Hajjat

16. šaban 1438. po Hidžri / 12. maj 2017.

Hvala Allahu Koji upućuje koga hoće na Pravi put, zahvaljujem Mu na mnogobrojnim blagodatima i velikoj darežljivosti, i svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Dobročinitelja, Blagog, Milostivog, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik, i najodabraniji od njegovih stvorenja, utemeljitelj ispravnog puta i lijepog ponašanja.

Allahu moj, blagoslovi Svog roba i poslanika Muhammeda, njegovu časnu porodicu, ashabe i one koji ih slijede u dobročinstvu do Sudnjeg dana. Bojte se Allaha, Koji vam je objavio: “I bojte se Dana kada ćete se svi Allahu vratiti, kada će se svakome ono što je zaslužio isplatiti – nikome krivo neće učinjeno biti.” (El-Bekara, 283)

Ako se neki ljudi ponose svojim plemenitim porijeklom, ugledom i položajem, pravo nas muslimana je da budemo ponosni na našu vjeru i osjećamo se počastvovanim njenim ispravnim putem i najboljim vjerezakonom, koji je došao sa najpotpunijim programom za uspostavljanje i jačanje veza među ljudima, jer sve veze, po osnovu porijekla, društvenih klasa i interesa svodi na jednu – vezu bratstva, koje objedinjuje sve uzroke ljubavi, samilosti, prijateljstva i spaja sve ljude koji prihvataju Allaha kao Gospodara, islam kao vjeru i Muhammeda kao poslanika, a o čemu Uzvišeni kaže: “Vjernici su samo braća” (El-Hudžurat, 10); i “A vjernici i vjernice su prijatelji jedni drugima...” (Et-Tevba, 71).

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učvrstio je stubove ovog, po svemu, jedinstvenog obrasca bratstva, načelima koji ga uzvisuju, unapređuju, čiste od svih nepripadajućih primjesa i predstavljaju ga u najljepšem svjetlu, kao što to sugerišu njegove riječi: “Musliman je brat muslimanu, ne čini mu nepravdu i ne ostavlja ga na cjedilu. Ko se bude brinuo o potrebama svog brata, Allah će se brinuti o njegovim potrebama. Ko

od muslimana otkloni nevolju, Allah će od njega otkloniti nevolju na Sudnjem danu. Ko sakrije mahanu muslimanu, Allah će njemu sakriti mahanu na Sudnjem danu.” (Buhari i Muslim)

U pojašnjenju islamskog bratstva, u ovom hadisu, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, počeo je od vrlo važne osobine – izbjegavanja svih oblika nepravde prema drugim muslimanima, bez obzira na to da li se radi o povredi – uzurpaciji prava, ili kaljanju časti, tajnom ili javnom, pisanjem i objavljivanjem neistinitih i neprovjerenih informacija, klevetanju nedužnih ljudi s prikrivenim namjerama i radi postizanja određenih ciljeva, izgradnje vlastitog autoriteta na “ruševinama” tuđeg, ostvarenja materijalnih interesa ili podizanja lične reputacije i sl.

Sve su to različiti oblici nepravde od kojih se musliman mora čuvati, jer se protive načelu bratstva i narušavaju njegovu iskrenost, imajući u vidu riječi Uzvišenog, u hadisi-kudsiju: “O robovi Moji, Ja sam Sebi zabranio nepravdu i vama sam je zabranio, pa ne činite jedni drugima nepravdu” (Muslim), i riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: “Čuvajte se nepravde – zuluma, jer će nepravda biti tmine – zulumat na Sudnjem danu!” (Ahmed od Ibn Omera, radijallahu anhu), i Poslanikovu oporuku Muazu ibn Džebel, radijallahu anhu: “Čuvaj se dove mazluma – onoga kome je nepravda učinjena, jer između nje i Allaha nema zastora.” (Buharija i Muslim)

Važan aspekt islamskog bratstva, prema navedenoj Poslanikovoju definiciji, predstavlja briga o drugim muslimanima i spremnost da se uvijek bude uz njih i da ih se ne prepušta iskušenjima i nedaćama, s kojima se sami ne mogu nositi. Musliman je potpora i oslonac na kojeg se uvijek može računati, on je tu da unesrećenom pruži utjehu, i pomogne mu da lakše podnese udarce sudbine i s njegovih pleća skine teret iskušenja. Ovo je opći princip koji ne razlikuje pojedinca od zajednice, komšiju od stranca, bliskog od dalekog. Među muslimanima vlada opća solidarnost u nadanjima i samilost u bolnim trenucima, a njihovu stvarnost najbolje ilustruju riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: “Vjernik je vjerniku poput građevine, jedna podupire drugu.” (Buhari i Muslim od Ebu Musaa el-Eš’arija)

Ostavljanje muslimana na cjedilu, u situacijama u kojima ga je obaveza pomoći, nije ništa drugo do omalovažavanje njegovog prava, poricanje bratstva i ohrabivanje njegovih neprijatelja da nasrnu na njega i povrijede njegovu čast i dostojanstvo.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, također je pozvao na nesebično žrtvovanje vlastite komocije i svega što je drago ljudskoj duši na putu ispunjavanja potreba drugih muslimana i ulaganje krajnjeg nпора u otklanjanju nedaća od njih, obećavši onima koji tako postupaju prikladnu nagradu, po principu “na dobro dobrim uzvrati”, koji je ugrađen u temelj svake nagrade, a ta nagrada, u ovom slučaju, je Božija zaštita i pomoć za one koji svojom milošću “natkriljuju” potrebne, brinu o njima, ispunjavaju njihove potrebe, otklanjaju od njih nedaću, odazivaju se na njihov vapaj i zalažu se za njihova prava.

Ovo se posebno odnosi na one koji uživaju ugled i autoritet u društvu i nosioce visokih pozicija, jer oni, poslije Allaha, džellešanuhu, jedini imaju tu mogućnost da ispune potrebe ljudi, rastjeraju tmine iskušenja i od ljudi otklone nedaću. Na ugled se daje zekat, kao što se daje na imetak, i to je obaveza koja se mora izvršiti, iskreno i u ime Allaha, džellešanuhu.

U suprotnom – kao posljedica neizvršenja te obaveze – treba očekivati promjenu stanja nagore i gubitak blagodati, jer Allah, džellešanuhu, ljubomorniji je prema Svojim blagodatima od toga da ih prepusti ljudima koji ih ne znaju cijeniti i koji ne ispunjavaju njihova prava, kao što se navodi u hadisu koji je zabilježio Taberani u “Mu’džemul-kebiru”, sa dobrim senedom, od Ibn Omera, radijallahu anhu, a on od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: “Allah, džellešanuhu, počastio je neke ljude blagodatima da bi ih oni koristili za opće dobro, i sve dok ih budu tako koristili, imat će Njegovu podršku, a ako ih uskrate, On će im ih uzeti i dati drugima.” Bojte se Allaha i čvrsto se držite Poslanikove upute, kojom se čuvaju blagodati, ispunjavaju prava i jačaju bratske veze među muslimanima.

Cijenjeni vjernici! Allah, džellešanuhu, učinio je da veza između vjernika bude utemeljena na ispravnom vjerovanju i bratstvu u ime Njega.

Na to upućuju Njegove riječi: “Vjernici su samo braća” (El-Hudžurat, 10) kojima nas obavještava o opipljivoj stvarnosti, a ne pukim željama i ispraznim riječima, jer se pogledi vjernika, kada povjeruju u Allaha i Njegovog Poslanika i ono s čime je on došao, ujedine i njihova srca spoje.

Srca koja su se ujedinila na vjerovanju u Allaha, džellešanu, i koja su ispunjena ljubavlju prema Allahu i Poslaniku, ne mogu se razdvojiti i udaljiti, jer je iman “spajajuća snaga” koja vjernike podstiče na ljubav, solidarnost i samilost, a to je teāuf – sjedinjavanje srca, o kojem govori Kur’an: “I On je sjedinio srca njihova. Da si ti potrošio sve ono što na Zemlji postoji, ti ne bi sjedinio srca njihova, ali ih je Allah sjedinio – On je zaista silan i mudar” (El-Enfal, 63).

Ovo “sjedinjavanje”, koje izvire i zasniva se na čvrstom vjerovanju i bratstvu u ime Allaha, džellešanu, dostojno je Poslanikovog opisa: “Primjer vjernika u njihovoj ljubavi, samilosti i saosjećanju je kao primjer tijela, kada jedan njegov dio oboli i ostali dijelovi osjećaju nesanicu i groznicu.” (Muslim)

Ljubav i samilost u čovjekovoj duši bude osjećaj odgovornosti prema društvu i muslimanskoj zajednici (ummetu), a to je osjećaj koji oblikuje jedan savršen krug, sačinjen od snažnih karika, svaka od tih karika predstavlja neki od općih interesa muslimanskog društva, i obaveza je svakog muslimana da u tom “krugu” zajedničkog dobra učestvuje shodno svojim mogućnostima, kako bi potvrdio da je aktivan član muslimanske zajednice, i neprobojni bedem s kojeg muslimanima nikada neće doći nikakvo zlo.

Osjećaj odgovornosti nisu samo lijepe emocije, nego konkretna djela koja dokazuju odgovornost i brigu za muslimanske potrebe. Kada muslimani budu išli Pravim putem i budu poduzimali sve što jača njihove međusobne veze i povezuje brata s bratom vezom ljubavi u ime Allaha, i napuste sve parole, pokliče i podjele koje je islam pokudio, tek tada će postići dobro kojem teže, i zauzeti odgovarajuće mjesto pod nebeskim svodom, mjesto dostojno vodećeg ummeta i civilizacije, ali ne ognjem

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

i mačem, silom i terorizmom, nepravdom i nasiljem, nego svojim uzvišenim pozivom, čistom i nezamućenom vjerom i, nadasve, lijepim primjerom.

Bojte se Allaha, i uzmite ovaj Poslanikov obrazac, za uspostavljanje temelja islamskog bratstva, kao najbolji vodič, najispravniji program i najbolju uputu za uzdizanje ummeta, popravljjanje njegovog stanja i vraćanje na poziciju koja mu pripada.

Molim Allaha da i meni i vama podari da nam od koristi budu Njegova Knjiga i sunnet Njegovog Poslanika.

Molim Allaha, Uzvišenog i Plemenitog, da oprost i meni i vama i svim muslimanima, a On mnogo prašta i milostiv je.

